

**UCHWAŁA NR XI/93/2016
RADY MIASTA RADZIEJÓW**

z dnia 30 marca 2016 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2015 r. poz. 1515 i poz. 1890), **uchwała się, co następuje:**

§ 1. 1. Drodze biegnącej prostopadle do ulicy Szybka, zlokalizowanej w mieście Radziejów na działce ewidencyjnej o numerze 713, nadaje się nazwę : **o. Artura Zapaśnika.**

2. Usytuowanie oraz przebieg ulicy, o której mowa w ust. 1, w sposób graficzny obrazuje załącznik Nr 1 do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 3. 1. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Kujawsko- Pomorskiego.

2. Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez ogłoszenie w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta Radziejów.

Przewodniczący Rady Miasta

Marek Pawlak

Urząd Miasta Radziejów

tel. 54 285 71 00, e-mail: radziejow@umradziejow.pl

ul. Kępczyński 20/22, 88-200 Radziejów

Mapa punktów adresowych

Wydrukowano z systemu iMPA firmy Geo-System Sp. z o.o. (mradziejow.punktadresowe.pl) dnia 2016-03-15 08:35

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2015 poz. 1515 i poz. 1890), do wyłącznej właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie nazw ulic i placów publicznych.

Ze względów porządkowych oraz w celu ułatwienia orientacji w terenie nadaje się nazwę ulicy prostopadle biegnącej do ul. Szybka w Radziejowie zgodnie z załącznikiem graficznym. Rada Miasta na patrona nowej ulicy wybrała postać ojca Artura Zapaśnika.

O. Artur Zapaśnik spędził w Radziejowie 25 lat kapłańskiego życia. Po raz pierwszy przybył tu jako młody, 31-letni zakonnik, podejmując pracę rekolekcjonisty, katechety, a także organizatora i inicjatora życia młodzieży. Nauczał religii w szkole podstawowej i liceum. Dzięki niezwyklej umiejętności nawiązywania kontaktów, udało mu się zebrać duże grono młodych osób, silnie związanych z klasztorem. W czasach stalinizmu, gdy Związek Młodzieży Polskiej krystalizował i intensyfikował komunistyczną działalność, o. Artur zaproponował miejscowej młodzieży alternatywną formę spędzania czasu: teatr i piłkę nożną. Niestrudzony w pasji „pozyskiwania” młodych talentów, zakupił nie tylko pierwszą w Radziejowie prawdziwą piłkę, ale i profesjonalną książkę o trenowaniu futbolu i nauczył chłopców zasad gry. Można by rzec, iż w ten sposób stworzył podwaliny pod rozwój radziejowskiego klubu piłkarskiego. Dla zainteresowanych teatrem, organizował przedstawienia (jasełka i rozmaite widowiska), do których samodzielnie wykonywał scenografie. Szczególnie chętnie uczestniczyły w nich dzieci. Był więc też prekursorem miejscowego życia kulturalnego, zdecydowanie przeciwstawnego - z racji repertuaru przedstawień - rozrywkom oferowanym młodzieży przez ówczesne władze.

W 1968 roku powrócił do Radziejowa. Pokochał to miasto i stał się częścią jego pejzażu. Ci, którzy znali o. Artura, pamiętają, że z każdym się przywitał, każdego pozdrowił, z każdym porozmawiał i z każdym pożartował. Mimo ciężkiej choroby był niezwykle komunikatywnym, pełnym humoru i werwy człowiekiem. Uwielbiał malarstwo, a życie miasta, jego mieszkańców i widoki utrzymywał w licznych obrazach, które rozdawał mniej lub bardziej zaprzyjaźnionym znajomym. I to poświadcza jego bezbrzeżne umiłowanie Radziejowa. Choć nie był „stąd”, często mawiał: „Moim marzeniem jest spocząć na tutejszym cmentarzu. W Niepokalanowie jest jedna mogiła i kto mi tam zapali lampkę? A tu wszyscy mnie znają i pewnie ktoś będzie pamiętał o mnie”. Zmarł w czerwcu 1991 roku.